

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte d'appello di Genova (Italia) on esittänyt 11.8.2016 – Kerly Del Rosario Martinez Silva v. Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS) ja Comune di Genova

(Asia C-449/16)

(2016/C 410/08)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte d'appello di Genova

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Kerly Del Rosario Martinez Silva

Vastapuolet: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS) ja Comune di Genova

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko lain 448/1998 65 §:ssä tarkoitetun perheille, joissa on vähintään kolme alaikäistä lasta, myönnettävän tuen ("assegno ai nuclei familiari con almeno tre figli minori") kaltainen etuus asetuksen (EY) N:o 883/2004⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettu perhe-etuus?
- 2) Jos vastaus edeltävään kysymykseen on myöntävä, onko direktiivin 2011/98/EU⁽²⁾ 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetty yhdenvertaisen kohtelun periaate esteenä Italian lainsäädännön kaltaiselle lainsäädännölle, jonka mukaan työntekijä, joka on kolmannen maan kansalainen ja jolla on työntekoa varten myönnetty yhdistelmä lupa (joka on voimassa yli kuusi kuukautta), ei saa edellä mainittua tukea perheille, joissa on vähintään kolme alaikäistä lasta, vaikka hänen kanssaan samassa taloudessa asuu vähintään kolme alaikäistä lasta ja hänen tulonsa ovat laissa säädettyä rajaa pienemmät?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).

⁽²⁾ Kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/98/EU (EUVL 2011, L 343, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 17.8.2016 – Stadion Amsterdam CV v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-463/16)

(2016/C 410/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Stadion Amsterdam CV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kuudennen direktiivin ⁽¹⁾ 12 artiklan 3 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että jos palvelu, joka arvonlisäverotuksen kannalta on yksi ainoa suoritus, koostuu kahdesta tai useammasta konkreettisesta ja erityisestä osatekijästä, joihin siinä tapauksessa, että ne suoritettaisiin erillisinä palveluina, sovellettaisiin eri arvonlisäverokantoja, kyseisestä moniosaisesta palvelusta on kannettava arvonlisävero osatekijöihin sovellettavien erillisten verokantojen mukaan, jos palvelusta maksettava korvaus voidaan jakaa osatekijöiden mukaisessa suhteessa?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL 1977, L 145, s. 1).

Kanne 9.9.2016 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta**(Asia C-489/16)****(2016/C 410/10)***Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Hottiaux ja G. von Rintelen)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

- toteamaan, ettei Luxemburgin suurherttuakunta ole noudattanut yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta 21.11.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU [EUVL 2012, L 343] 64 artiklan 1 kohdan ensimmäisen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia toimenpiteitä taikka ei ainakaan ole ilmoittanut tällaisia toimenpiteitä komissiolle;
- määrää Luxemburgin suurherttuakunnan SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla maksamaan uhkasakon, jonka määrä on 8 710 euroa päivässä tässä asiassa annettavan tuomion julistamisesta lähtien, koska tämä ei ole noudattanut velvollisuuttaan ilmoittaa direktiivin 2012/34/EU täytäntöönpanotoimia;
- velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseisen direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 16.6.2015.

Luxemburgin suurherttuakunnan antamista eri vastauksista ja erityisesti sen perusteltuun lausuntoon antamasta vastauksesta ilmenee, että vaikka direktiivissä sen täytäntöönpanolle vahvistetun määräajan päättymisestä oli yli vuosi, Luxemburgin suurherttuakunta ei ollut toteuttanut täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä.

SEUT 260 artiklan 3 kohtaan perustuvaa seuraamusta vahvistettaessa on otettu huomioon SEUT 260 artiklan 2 kohdan yhteydessä sovellettavat kolme arviointiperustetta, eli rikkomisen vakavuus, sen kesto ja tarve varmistaa seuraamuksen varoittavuus uusimisen välttämiseksi.